

Slovenski Dom.

Napredno kmetско glasilo.

Izhaja vsako soboto in velja za vse leto za Avstro-Ogrsko 3 krone, za Nemčijo in druge dežele 4 krone, za Ameriko 1 dolar.

Posamezne številke veljajo 10 vinarjev.

Za oznanila se računa: trisopna petit-vrsta 14 vin., vsa stran 48 K, pol strani 24 K, četrt strani 12 K, osmina strani 6 K. Pri vseletni inserciji primeren popust.

Dopisi se naj frankirajo in pošiljajo na uredništvo »Slovenskega Doma« v Ljubljani, Knaflova ulica št. 5. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina in oglasi se naj pošiljajo na upravništvo »Slov. Doma« v Ljubljani

Kmet naj kida gnoj.

Pred nedolгим časom je imel dr. Krek shod, na katerem so ga neodvisni, napredni kmetovalci vprašali, zakaj klerikalna stranka nasprotuje samostojnim kmetским kandidatom. Dr. Krek je na to odgovoril, da na Dunaju pač ne kidajo gnoja in da morajo biti poslanci le taki ljudje, ki kaj razumejo. To se pravi z eno besedo: dr. Krek in z njim klerikalna stranka je mnenja, da je naš kmet še preneumen, da bi mogel sam na cesarskem Dunaju zastopati zahteve in koristi svojega lastnega interesa, torej kmetskega stanu. **Kmet naj kida gnoj!** V teh besedah je več povedano, nego v celi knjigi. Kakor znano, se je naša klerikalna stranka vedno in povsod izdajala za največjo prijateljico kmetskega stanu. Prava kmetška stranka pa nikdar ne bo usiljevala kmetškemu stanu za deželne in državne poslance, advokate in duhovnike, ki o težnjah in potrebah kmetskega stanu prav nič ne razumejo in ki nimajo drugega namena, nego da se na ramenih kmeta povspnejo do visokih in bogato plačanih mest in služb. Kdo je še kdaj slišal, da bi ljubljanski korarji izvolili za svojega zastopnika kakega kmečkega posestnika. In ravnotako nespametno in za naš kmetški stan pogubno je, če morajo naši kmetovalci voliti na ukaz škofa in duhovnikov za državnozbornskega poslanca, advokata, ki je tako dobro poučen o kmetškem delu, da pravi, da se je žice — sejejo. Tak človek, ki meni, da se je žice sejejo, tudi ne zna ločiti rži od pšenice. In potem naj zagovarja pravice in zahteve kmetskega stanu.

Toda večina slovenskih kmetovalcev je še vedno tako kratkovidna, da gre na limanice teh sejalec ježic in voli klerikalne poslance: **advokate in duhovnike.**

Naš kmetški stan ima dovolj izobraženih mož, ki so zmožni, da nastopajo tudi v dunajski državni zbornici, da se jim ni treba sramovati pred nobenim možem, ki sedi v državni zbornici. **Toda teh mož klerikalna stranka ne mara, ker ve, da bodo v prvi vrsti delovali za prospek kmetskega**

stanu, ne pa za enostransko klerikalno politiko, ki koristi edinole posameznim klerikalnim voditeljem, nikakor pa ne ljudstvu.

In priznamo, da ti kmetovalci niso v klerikalnem taborju. Ljudi pa, ki se prištevajo klerikalni stranki, mora pa dr. Krek dobro poznati, ker je rekel, da niso za drugega, **nego da kidajo gnoj.** Naš kmetovalec torej ni za nikako višje delo — v gnoju se valja in gnoj naj kida. Tako še nikdar ni nihče označil našega kmeta, tako ni skotno se še nikdo ni o njem izrazil.

Toda ušesa naših kmetovalcev so gluha, ne slišijo in nočejo razumeti zasramovanj, s katerimi ga obsipljejo klerikalni voditelji.

Naš kmetovalec je vprežna živina v klerikalnem jarmu.

Zadnji čas je, da se pri nas razmere izpremene. Iz verodostojnih virov vemo, da v sami klerikalni stranki vre. Zmernejši klerikalci se upirajo nasilnostim ljubljanskega škofa in dr. Šusteršiča in žele, da bi se ustvarila samostojna kmetška organizacija, ki ne bo imela drugega pred očmi, nego napredek kmetskega stanu. Ta samostojna kmetška organizacija ni in ne more biti protiverska, ker je naš kmet veren in prepričan katolik. Če pa nastopa zoper politikujoče duhovnike, tedaj nastopa zoper nje kot politike, pa ne kot duhovnike. Če danes kje nastopi kot kandidat kak sodni uradnik, tedaj njegovi politični nasprotniki niso nasprotniki sodnijskega stanu, temveč nasprotniki sodnika kot politika.

In največja zlobnost, največja pregreha je, da smatrajo naši duhovniki, naši klerikalci politiko in vero za eno in isto zadevo. In ravno naši samostojni kmetovalci naj bi odločno nastopili proti taki zlorabi ter s svojim nastopom pokazali, po kakšni poti naj se giblje kmetška politika.

Naš kmetovalec si mora v deželi priboriti gospodujoče mesto, on mora odločevati o usodi svojega stanu, o usodi dežele. Naš kmetovalec mora pa obenem tudi dokazati klerikalnim voditeljem, da zna tudi še nekaj več nego gnoj kidati.

Novo delo, novo breme.

Družba sv. Cirila in Metoda je dobila stavbno dovoljenje za zgradbo nove deške in dekliške šole pri Sv. Jakobu v Trstu na podlagi predloženih načrtov. Zdi se, da občuduje tudi italijanski tržaški magistrat slovensko požrtvovalnost, da ji ni hotel staviti ovir za gradnjo kulturnega narodnega svetišča, kakor prav ob teh vprašanjih sovražno in nečloveško postopajo krivični nam Nemci na Štajerskem in Koroškem.

Podrlo se bode torej staro, docela nerabno šolsko poslopje, ki pa je bilo doslej neprecenljive vrednosti za Slovenstvo v Trstu. Tisoči Slovencev so bili obvarovani potujčenja in ohranjeni kot kremeniti značaj svojemu narodu, in mnogih teh tisočev so danes možje in žene in pospešujejo dragoceno delovanje družbe sv. Cirila in Metoda po vseh svojih močeh, k čemur jih kliče hvaležnost izza mladih dni v njih gojeno in vzbujano rodoljubje, k čemur jih vleče hvaležnost in ljubezen do druge njihove najboljše vzgojiteljice in matere, do Ciril-Methodove družbe. Da, ta skromna hiša je prerodila Slovenstvo v Trstu, ojačila je je z neupogljivimi, zavednimi slovenskimi sinovi in hčerami, iznenadila je s svojimi sadovi ne le vladajoče tržaške Italijane, marveč celo avstrijsko javnost. Zatirani in prezirani Slovenci, katerih eksistenco v Trstu se je naravnost tajilo, katerim se ni dalo niti ene enorazrednice ljudske šole, tisti Slovenci, ki v mestu niso smeli nastopiti, tisti brezpravni »neeksistujoči« Slovenci, so dali v samem notranjem mestu 6000 slovenskih glasov slovenskemu državnozbornskemu kandidatu, in narod, ki bi bil narod alfabetov, ako bi se sam z lastnimi žrtvami ne izobraževal, je povzročil ožjo volitev med slovenskim državnozbornskim kandidatom in med kandidatom vladajočega naroda, naroda, ki razpolaga v izobilju s kulturnimi in gospodarskimi sredstvi. Trditi smemo, kakor često priznavajo naši tržaški rodoljubi, da je delovanje družbe sv. Cirila in Metoda in delovanje njene ljudske šole pri

Sv. Jakobu neprecenljive vrednosti v kulturnem, gospodarskem in političnem oziru za Slovence v Trstu.

Stara družbena šola pri Sv. Jakobu v Trstu, temna in zaduhla, je naravnost nerabna, pa tudi pretesna in prepričani smo, da so šolske oblasti le s posebnim ozikom na obstoječe razmere trpele v teh nepriemernih prostorih šolski pouk. Učenci in njihovi roditelji ter družbeni učitelji so se gotovo ne brez zavisti ozirali na italijansko-vis-a-vis šolo in si želeli vsaj približno podobnih prostorov. Želje po novi družbeni šoli so postajale glasneje in glasneje, tako, da se je odločilo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda za sklep: postaviti pri Sv. Jakobu novo, moderno, potrebam primerno šolsko stavbo, poslopje, na katero bomo kazali s ponosom, katero pa bode tudi svedočilo o bivanju Slovencev v Trstu, o njihovi žilavosti, o njihovi narodni zavednosti in požrtvovalnosti. S tem sklepom je ustregla družba sv. Cirila in Metoda najiskrenejši zahtevi tržaških Slovencev in silno veliki potrebi slovenskega naroda, ki ve, da je Trst največje slovensko mesto, ki se zaveda neizrečne vrednosti Trsta za Slovenstvo.

Družbeno vodstvo ima na srečo skrb za celo Slovenijo. Uvažajoč te prevažne razloge, odločilo se je vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda za zgradbo nove šolske stavbe, ki bo zahtevala po sestavljenem proračunu okroglo 400.000 K z ozirom na to, da je stavbišče že družbena last.

Družbeno vodstvo ima na srečo skrb za celo Slovenijo, ima torej v evidenci narodne potrebe raznih ogroženih pokrajin in vsepovsod bi rado blagotvornostno vršilo plemenito svoje delo, ako bi razpolagalo z gmotnimi sredstvi. Navzlic težkim razmeram odločilo se je družbeno vodstvo za zgradbo novih šol v Gorici, na Koroškem in na Štajerskem ter treh otroških vrtecev, videč bogate uspehe, ki jih donasajo obstoječi zavodi in upajoč, da bode slovenska zavednost in slovensko rodoljubje vzbudilo med nami tekmo narodne požrtvovalnosti.

Javljač slovenski javnosti velika dela, za katera bode potrebovala družba sv. Cirila in Metoda več kot 600.000 K, katera vsota pa se bode bogato obrestovala z narodnimi, kulturnimi in gospodarskimi našimi uspehi, vabimo in prosimo vse Slovence izvanredne pomoči.

Naj se ustanove po celi Sloveniji in med rojaki v tujini posebni stavbni skladi za zidanje navedenih novih šol, oziroma za posamezno izmed imenovanih poslopij, za katero se krog dotičnih rodoljubov najbolj zanima! Naj se z ozirom na te velike stroške potencira po možnosti rodoljubna požrtvovalnost tako, da prinese na altar domovine vsak Slovenec po svojih razmerah svoj dar in naj se v to uporabi vsaka dana prilika! Veliko je delo, ki se ga je lotilo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda; ho pa častno izvršeno s pripomočjo slovenske-

ga rodoljuba in narodni naši uspehi bodo požrtvovalni darežljivosti bogato plačilo.

Politični razgled

Državni zbor.

V ponedeljek je imel novi državni zbor svojo prvo sejo. V torek je imel cesar prestolni govor, s katerim je bil pravzaprav slavnostno otvorjen državni zbor. Prestolni govor je bil precej dolg in je navajal vse naloge, ki jih naj reši novi državni zbor s pomočjo vlade. Izmed vseh nalog, ki jih navaja prestolni govor, štrilita venkaj dve točki, ki sta za vlado gotovo najvažnejši in za ljudstvo najmanj veseli. Pomnožitev vojaštva in novi davki, to sta tisti dve nalogi, ki jih postavlja prestolni govor v prvo vrsto. Novi davki — te naša država krvavo potrebuje. Zunanji minister je tako spretno vodil našo državo, da je naša monarhija v največjih denarnih stiskah in da skuša vlada že več let sem napolniti s pomočjo novih davkov prazne državne blagajne. Ogromna bremena nas čakajo, tako ogromna, da se človeku kar tema dela pred očmi, če pomisli, kaj in koliko bo moral davkoplačevalec plačati. Toda vprašanje, kje bo vlada dobila večino, ki bo glasovala za vse to, ki nalaga ljudstvu taka ogromna bremena. Gotovo je, da se naši klerikalci ne bodo dosti branili glasovati za to, saj je dr. Šusteršič v delegacijah že pokazal pot, po kateri naj hodijo klerikalni poslanci.

Jugoslovani v državnem zboru.

Slovenski in hrvaški, oziroma dalmatinski klerikalci so se pod vodstvom dr. Šusteršiča združili v en klub. Izven tega so ostali napredni dalmatinki, hrvaški in srbski poslanci, primorski, slovenski in hrvaški poslanci in poslanec ljubljanskega mesta dr. Ravnihar. Toda dr. Šusteršič je začel z zapeljivimi glasovi vabiti, da zveča svoj klub — s tem pa svoj vpliv in svojo moč. In posrečilo se mu je zvabiti tržaškega poslanca dr. Rybača in na Krasu izvljenega naprednega poslanca dr. Gregorina, da sta zatajila svoje prepričanje ter vstopila v njegov klerikalni klub. Pri tem pridružili so se mu ostali primorski poslanci, dočim je ostal dr. Ravnihar in napredni hrvaški in srbski dalmatinski poslanci izven kluba. V vsi napredni javnosti je vsled tega zavladalo velikansko ogorčenje in prihodnost bo pokazala, ali naj velja volja volilcev ali trenutna volja posameznih poslancev.

Revolucija v Perziji.

Leta 1908. so pregnali iz Perzije tedanjega vladarja šaha Mohameda Alija. Pred par dnevi se je pa zopet vrnil in namerava zasesti prestol. Ta povratek se je že dolgo pripravljaj. Mohamed Ali je predvsem računal na pomoč Rusije, ki hoče

dobiti v Perziji trdna tla. Anglija je pa podpirala nasprotnika, bivšega šaha Mohameda Alija. Ko je pa dosedanja vlada spoznala, da se Anglija in Rusija dogovarjata in sta se končno tudi popolnoma sporazumeli, je vladajoča stranka v Perziji spoznala, da ne more zaupati niti Rusiji niti Angliji. Šah Mohamed Ali bo imel precej privržencev, s katerimi bo korakal proti glavnemu perzijskemu mestu, proti Teheranu. Glavna opora, ki nasprotuje bivšemu šahu, je pastirski narod Bahtijarjev. Glavna opora bivšega šaha so pa takozvani Turkmenci. Ker Rusija brezdvomno podpira bivšega šaha Mohameda Alija, tedaj bo imel prav gotovo dobro pripomoč, ki mu bo pripomogla do odločilnih korakov. Vse kaže, da bomo imeli v kratkem v Perziji krvavo državljansko vojno.

Razgled po Kranjskem

r Ježice dr. Šusteršičeve. Kakor znano, se je pri zadnjem državnozbornem gibanju v ljubljanski okolici mnogo govorilo o dr. Šusteršičevih ježicah. Pred leti je prišla namreč neka deputacija iz kraja, od koder razpošiljajo v velikih množinah ježice, k dr. Šusteršiču ter ga prosila, naj na ta ali oni način pomaga, ker je cena ježicam zelo padla. Dr. Šusteršič je v svoji veliki bistroumnosti kot dober in izkušen kmetski zastopnik odgovoril, naj manj ježic »sejejo«, vsled česar se bo cena zopet zvišala. Kmetje so se prav od sreča smejali temu, in tudi vsa ljubljanska okolica se je pri zadnjih volitvah smejala modrosti tega kmetskega zastopnika. Dr. Šusteršič pa v svoji nedotakljivi mogočnosti ni mogel trpeti tega smeha in je širokoustno ponudil tisoč kron tistemu, ki mu dokaže, da je svetoval ježice sejati. Zdaj se pa pripoveduje, da sta šla dva kmeta iz Račne, ki sta bila takrat v dotični deputaciji k dr. Šusteršiču, da ga spomnita na oni pogovor in pa da dobita mastno nagrado v znesku tisoč kron. Toda dr. Šusteršič se je izmuznil in — kakor se pripoveduje — rekel, da on ni odgovoren za to, kaj njegov »šribar« v »Slovenec« piše. In tako je dr. Šusteršič dolžan že dve nagradi: eno za žlindro, drugo za ježice.

r Ciril-Methodova podružnica za Škofljiwo je imela prav lepo veselico preteklo nedeljo v gostilni g. Jesiha navzlic neugodnemu vremenu. Udeležili so se je poleg prijaznih Ljubljčanov mnogoštevilno zavedni rodoljubi domačini in okoličani. Družba sv. Cirila in Metoda je prejela 269 K čistega dohodka. Hvala marljivim prirediteljem, hvala rodoljubnim udeležencem.

r Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala Kolinska tovarna 900 K kot običajni prispevek od prodane kavne primesi. — Kavna primes Kolinske tovarne je po svoji pohvalni kakovosti in vsled zmernih cen

našla odjemalcev povsod med Slovenci. To nas veseli tembolj, ker podpira Kolinska tovarna našo prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda. Hvala!

r **Gosp. Friderik Hans**, rečni nadzornik v pokoju v Ljubljani, je storil družbi sv. Cirila in Metoda prav lepo dobroto. Daroval ji je raznih predmetov šolske oprave, modernih, dobro ohranjenih, in prihodnje šolsko leto bodeta dva razreda na družbenih zavodih v Trstu prejela s tem veledušnim darom velik del svoje potrebne oprave. Plemenitemu gosp. darovalcu iskrena zahvala!

r **Skoro brezpotrebno bi bilo opozarjati slovenske gospodinje na izvrstno Kolinsko kavno primes**, kajti po ogromni večini jo rabijo že slovenske gospodinje in so z njo tako zadovoljne, kakor z nobenim kavnim prídátkom doslej še niso bile. Je pa morda še semtertja kaka slovenska gospodinja, ki še ne rabi Kolinske kavne primese, no, teh je že silno malo, in tem moramo spet iznova povedati, da je njih dolžnost kot dobrih gospodinj in zavednih Slovenk, da se oprimejo Kolinske kavne primese. Kajti ta kavna primes je najboljšo blago te vrste in je nobeden kavni prídátek ne dosega v kakovosti, in poleg tega je Kolinska kavna primes tudi pristno domače blago, edino te vrste na celem slovanskem jugu. Naj bi preje izginile še one maloštevilne izjeme med slovenskimi gospodinjami, kar jih je in naj bi vse brez izjeme kupovale edino pristno domačo in izborno Kolinsko kavno primes, od katere dobiva redne izdatne vsakoletne prispevke tudi naša prekorientna družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

r **Gospodinjska šola e. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani**. Meseca oktobra se otvori štirinajsti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 11 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa **po-učuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd.** Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. — **Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privaditju nemškemu jeziku.** — **Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 330 K.** — Vsaka gojenka mora prinesiti **po možnosti naslednjo obleko s seboj:** Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji

krili, šest sraje, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16 leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 2. znati čitati, pisati in računati; 3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 5. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. — Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo **do 10. septembra 1911.** glavnemu odboru e. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se v gospodinjsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel.

Prof. dr. Spiegelberg, pisatelj slovite knjige »*Lehrbuch für Geburtshilfe*«, piše: Po dosežnih uspehih na kralj. kliniki za ženske bolezni v Vratislavi rad potrjujem, da se naravna **Franc Jožefova** grenčica v tozadevnih slučajih uživa lahko dlje časa, ne da bi to imelo kakih posledic in ne da bi grenčica vsled tega izgubila na svojem učinkovanju. 4

o Ljubljanska okolica o

1 **Št. Vid nad Ljubljano**. V Dravljah je podelilo okrajno glavarstvo gostilniško koncesijo nekemu Brenku za hišo št. 51 v Dravljah. »Slovenec« sedaj radovedno vprašuje, kaj bode sedaj počel lažnjivi »Slov. Dom«, češ, da pri tej zadevi ni imel šentviški Zabret nič opraviti. Povemo torej tole: hišo št. 51 v Dravljah so kupili sledeči: Val. Zabret, Anton Belec, Franc Tome, Fran Brenk, Franc Zore in Janez Arhar. Svoto za plačilo hiše so si izposodili v »Ljudski posojilnici« v Ljubljani. Ti vsi so torej skup posestniki in ne samo Brenk, kakor se je lažnjivo poročalo merodajnim oblastem. Tu je torej skrita za eno osebo tajna družba, na kar opozarjamo državno pravdnistvo. »Slovenskemu Domu« ni potreba torej prav nič lagati, ker natančno ve, s kakšnimi kupčijami se peča šentviški dušni pastir in koliko je kje prizadet. Ve tudi, da je v tej zadevi prav močno upoštevan klerikalni politični bojkot, ki bode, kakor se vidi, kmalu zasedel prostor okrajnega glavarstva. Priporočamo prizadetim korporacijam, da v to zadevo prav energično posežejo, da se takim pristranostim napravi konec. Toliko za danes, pa imamo še dovolj gradiva brez laži.

1 **Vič**. Hlapec zidarskega mojstra Marenciča, 46letni Fran Bizjan, je vozil pred par dnevi pesek. Med vožnjo ga je udaril

konj v spodnji del telesa tako močno, da so ga morali prepeljati v bolnico, kjer je v sredo popoldne umrl.

1 **Skaručina**. Na lažnjiv dopis »Domoljuba« nam piše gospod Sršen, da ga prav veseli, da se ga »Domoljub« spominja. — Vendar pa hoče odgovoriti na nekatera vprašanja. Sršena ni nihče drugi kandidiral, nego zavedni, samostojni kemtovalci, ki niso klerikalni podrepaniki. Od liberalne stranke ni dobival celih kupov pisem, pač pa je dobil ponudbo, naj kandidira za državnega poslanca. To ponudbo je pa odklonil. Laž je, da razširja Sršen liberalne laži, pač pa čita tiste časopise, ki se mu ravno zljubilo. Kar se tiče Argo - Merkurja, je resnica, da Sršen ni bil ud te zadruga in tudi ni v nikaki zvezi z njo. Seveda je tudi zlagano, da bi Sršen plačal tisoč kron na račun deleža Argo - Merkurja. Naj »Domoljubov« dopisnik prinese dokaze za to svojo trditvev. Sršen je res načelnik mlekarke zadruga na Skaručni, ki je članica »Zveze slovenskih zadrug« in ki ne išče jamstva kranjske dežele. Sršen se letos ni udeležil občnega zbora te mlekarke zadruga, ki se je vršil v Vodica, vsled česar tudi ne ve, kaj se je na tem občnem zboru govorilo o mlekarju. Sršen ni več župan in cestni odbornik, ker se je takoj po izvolitvi v občinski odbor odpovedal tej časti, pri volitvi v cestni odbor je pa propadel. Toliko v vednost lažnjivemu dopisniku »Domoljuba«, ki naj v prihodnje pokaže svoj pogum ter se podpiše s polnim imenom. Sicer pa: Sršen ostane, kar je bil.

1 **Dol pri Ljubljani**. »Domoljubov« dopisnik je že zopet pokazal svojo oliko in sovražnost do kmetskega stanu ter jasno dokazal, da ne živi od kmetije, pač pa od kmetskih žuljev. Pokazal je pa tudi, da se ravno njega prijemlje ona zaručnost, ki jo očita v »Domoljubu« bralcu »Slovenskega Doma« in da ne čita drugega, nego samo enostranske klerikalne časopise. Ne mislite, gospod dopisnik, da so dandanes ljudje še vedno tako nespametni. Govoru dr. Kreka so se celo verne tercijalke smejale in se povpraševale, s čim bo kmet živel, če bo živila po ceni prodajal in če bo živina draga, meso pa po ceni. Najbolj je pa čudno, da klerikalna stranka tako hitro pozablja, kar je sama priznala in sama storila. Vedno bobnajo po svojih časopisih, češ, mi smo napravili volilno svobodo, in najprej smo čitali v »Domoljubu«, da **naj kmet voli kmeta**. Zdaj pa, ko so bolj zavedni kemtovalci volili moža iz svoje srede, iz svojega stanu, pa vpijejo klerikalci, da je to največja neumnost, da kmet ni za drugega nego da kida gnoj, in da so vsi tisti kemtovalci, ki ne volijo klerikalno, osli, barabe, lumpi. Če bi bil dopisnik le količkaj pošten, bi bil tudi poročal, da so oni Sršenovci, na katere misli, na shodu dokazali gorostasne »Domoljubove« laži in da je dr. Krek priznal te laži ter se zahvalil za dostojno opozoritev.

Končno pa povemo, da imajo »sršeni« dovolj zalege in da bodo začeli pikati, da bo dopisnika zaskalelo.

I Pance pri Lipoglavu. Poleg drugih žrtev je nevihta v soboto zahtevala še eno človeško. V soboto zvečer je strela sredi polja udarila v dežnik, ki ga je nesel tukajšnji posestnik Valentin Železnik, katerega je strela ubila. Zapušča ženo ter dva nedoletna otroka.

I Spodnja Zadobrava. V nedeljo je tresčilo v kozolec Franje Kalan št. 10. Kozolec je bil napolnjen z žitom in deteljo. Kozolec je pogorel do tal. Prihiteli sta gasiti požarni brambi iz Zaloga in Kašlja ter omejili ogenj v toliko, da se ni razširil na sosednja poslopja. Vlekel je cel čas ugoden nasproten veter. Vrlim ognjegascem, ki so prihiteli pol ure daleč na pogorišče in obvarovali večje nesreče, zahvala. Škoda se deloma krije z zavarovalnino.

o Dolenjske novice o

d Škocjan pri Mokronogu. Telovadno društvo »Sokol« v Novem mestu priredi v nedeljo, dne 23. julija, v Škocjanu veliko sokolsko slavnost s prijaznim sodelovanjem bratskih sokolskih društev Kostanjevica-Sv. Križ, Mokronog, Št. Janž in Trebnje. Spored: Ob pol 4. popoldne prihod društev in obhod. Ob 5. popoldne javna telovadba. — **Ljudska veselica.** — Pri javni telovadbi in ljudski veselici svira godba sl. novomeške meščanske garde. V slučaju trajnega deževja se preloži veselica na nedoločen čas. Na zdar!

d Škocjan. Neko klerikalno revše se zaletuje v zadnji številki »Lažiljuba« tudi v mojo malenkost. Ne bi reagiral na take in enake budalosti vsiljivega dopisuna, ki gotovo nima resnejšega posla kot po klerikalnih cunjah pod krinko poslanske imunitete obirati ljudi, ki ne gredo slepo v boj za njegove falitne ideale; a da ne bo mislil pisec, da bom pred njegovo surovostjo stisnil rep med noge, naj ta pot zadostuje enkrat za vselej sledeče: »Jako se motiš, ako nameravaš s tem, da me po časopisju napadaš, da bom nehal agitirati za napredno časopisje ali pa slednje prenehal čitati itd. Čeprav sem še mlad (kar si v cunji blagohotno omenil), sem že sedaj spoznal in občutil na lastni koži klerikalno ljubezen do bližnjega! In ravno vsled tega ti gospodine priporočam, da me še vnaprej blatiš po listih, ki jih noben pošten človek ne čita, samo drži se pregovora: »Če bolj drega — bolj smrdi.« — **Škocjan pri Mokronogu dne 18. julija 1911. — Lud. Urbančič.**

d Iz Vač. Naša sl. čukarija je srečno dočakala dan 16. julija t. l. Govorilo se je, da take slavnosti in takih priredb še ni videlo Vače, kakor na ravno omenjeni dan, ko se ima blagosloviti čukarska fana. S sveto nestrpnostjo pričakovali so pobožni backi tega zanje pomembnega dneva.

Kaplan Majdič je v potu svojega obraza obletal vse sosedne hribe in doline, ter razpošiljala vabila na vse dele sveta. Napačil je tedaj slavnostni dan. Zvonovi naše farne cerkve so že ob 2. zjutraj s poterkavanjem naznanjali, da se ima ta dan na Vačah vršiti nekaj posebnega. Toda kakšno razočaranje! Ura prihoda tujih gostov je odbila. Kaplan se ozira na levo in desno, kajti svojim očem ni verjel, da je izbobnal iz cele Kranjske komaj 66 klavernih postav v kroju. Ob 10. je moravški dekan žegnal čukarsko fano, katera se je nabavila z denarjem, izprešanim iz žepov starih vdov in devic. Po vsi ti ceremoniji je bil odhod po trgu, katerega so se udeležili čuki in nekaj marinarič, kajti vsemu priganjanju Majdiča, naj se ljudje udeležijo te tihe in žalostne procesije, se ni nihče ganil, pač pa so se mu v obraz smejali. Popoldne po litanijah je bil izlet v Zabše in napovedana pojedina, za katero so Franceljnov očka pobili enega najlepših bikov in tudi mamica so kruh za to pojedino posebno dobro zažmahali. Program veselice so predrugačili v toliko, da so se šaljivi, oziroma smešni prizori odigrali najprvo, namreč pri nastopu čukov pred kaplanijo. To je bilo suvanja in kričanja, predno jih je šmartinski načelnik spravil v vrsti v cerkev. Po enournem razveseljevanju v Žabšah jim je tudi bog poslal svoj blagoslov s tem, da je vlihl nanje celo ploho dežja ter so pričapljali nazaj v Vače mokri kakor poparjene miši. Omeniti tudi moramo, da je Majdič z zastavami okrasil klerikalne hiše. Najbolje se je odlikovala Bušnova. Bilo je videti, kakor bi visela zastava v odprtem dimniku. Ali bi ne bilo za mladega Bušna lepše, da izbriše preje sledove požara na svoji hiši, predno se postavlja s posojeno zastavo. Pri ti priliki so tudi v cerkvenem stolpu streljali, kakor pravijo z umetnim streljivom, nakar se je vžgala zastava in malo je manjkalo, da se niso vresničile besede žužemberškega dekana g. Tavčarja, ki je rekel, da bodo Vače čez sedem let zopet pogorele. Tako je minul dan proslave tega bandera pod varstvom orožnikov, ki bo ostal zlasti tujim udeležnikom v spominu, da Vače niso tla za klerikalne prismodarije.

d Iz vaške okolice. Vera peša, pravijo naši prečastiti. Da so pa temu edino sami krivi, tega seveda nočejo priznati. Je-li poslal prevzvišeni kaplana Majdiča v našo faro, da hujska, ob volitvah agitira in ustanavlja nepotrebna društva, ali da bi pasel izročene mu ovčice po izgledu našega Odrešenika, tega ne vemo? Vemo pa, da se briga za vse bolj nego za duše svojih faranov. Da je to resnica, naj služi v dokaz sledeče: V neki ultra klerikalni hiši je stanoval priletni starček. Dne 6. julija zjutraj postalo mu je nenadoma slabo in se je želel spovedati svojih grehov. Gospodar je prišel v kaplanijo, a reklo se mu je, gospoda ni doma. Šel je v župnišče. Župnik mu odgovori, da ga bolijo noge, kar je tu-

di resnica, in da ne more iti. Ker je bolniku le slabše postajalo, so popoldne zopet poslali v kaplanijo, toda zgodilo se je kakor zjutraj, in tako je bolnik ob 10. zvečer izdihnil, četudi je srčno hrepenel po tolažilnih naše vere. Kaplan je pa hodil po moravški dolini in agitiral za nedeljsko čukarsko slavnost. Za njega je torej postranska stvar spravljati grešne duše očiščene pred božji tron, glavno je politika. Klančarjeva mama in desna roka kaplana, kaj pa vi pravite k temu dogodku, ki se je pripetil v vaši hiši? Ja, ja, vera peša!

d Iz Vač. Vrtnar katoliškega izobraževalnega društva v Vačah je svoje »lerpobe« že tako daleč izučil, da sadijo svoje duhteče evetlice okoli naprednih hiš, najraje pa na vežni prag, in to najčešče od sobote na nedeljo. Zato pa volijo klerikalci take župane, da gredo z lepim izgledom naprej, kakor je to storil litijski novoizvoljeni župan, ki je prvi večer županovanja dobil zasluženo medaljo, nagrade pa še pričakuje.

d Semič. 16. t. m. meseca je strela užgala vinsko klet trgovca Ivana Cerarja. Pogorelo je vse razum praznih sodov, ki so jih pravočasno rešili. Kmalu nato pa je udarila strela zopet v velik kozolec Ivana Želka, ga užgala in mu uničila vse tam spravljene poljske pridelke. Škoda znaša v prvem slučaju 1100 kron, v drugem pa 2600 kron.

d Toplice pri Novem mestu. Tu je padala pretečni teden debela toča ter napravila za 11 tisoč kron škode.

d Vinja vas v Gorjancih. V petek, dne 15. julija po kosilu je začel goreti neki kozolec. Ogenj je uničil tri kozolce, ker je kmalu prihitela na pomoč novomeška požarna bramba in omejila požar. Konje je dal na razpolago gosp. E. Kastelic, trgovec v Kandiji. Da se ni ogenj razširil še naprej, se je poleg požarni brambi zahvaliti tudi temu, da so poslopja raztresena in oddaljena drugo od drugega. Ravno pogosti požari v zadnjem času bi morali dati sicer verni občini Šmihel - Stopiče pomisliti, kako krvavo je za kraje v Podgori potrebna požarna bramba z več podružnicami. Za vse se pobrigajo umni možje, da le konkurirajo z mestom, prirejajo semnje brez ljudi in živine, kurje razstave, zbirajo mladeniče iz cele dekanije v Šmihelu za polomljeni pomp katoliške mladine v Ljubljani, le na požarno brambo se ne spomni živa duša.

d Male Lipljene pri Turjaku. Tukajšnji posestnik Ivan Gorjup in njegov 14-letni sin sta dne 15. t. m. peljala zvečer z dvema kravama vprežen voz sena domov. Na potu ju dohiti nevihta. Prišedši do enega ob poti stoječega drevesa, udari v istem hipu strela v drevo ter ubije Gorjupu obe kravi. Tudi sin, ki je vodil kravi, pade nezavesten na tla ter se je pri padcu na obrazu poškodoval. Očetu se ni nič pripetilo. Gorjupa zadene občutna škoda, ker ste bili kravi vredni približno 500 kron,

pa še tembolj, ker si je eno kravo od sosedu izposodil, kateremu jo bode najbrže moral tudi plačati.

Gorenjske novice

g Železniki. Slovensko telovadno društvo »Sokol« v Železnikih priredi v nedeljo, dne 23. julija 1911 javno telovadbo ob pol 4. popoldne. Po telovadbi javna veselica na vrtu brata Gabrijela Thalerja z godbo, plesom, šaljivo pošto, korijandoli itd. Veselica se vrši nepreklicno ob vsakem vremenu. Vstopnina k telovadbi prosta. Vstopnina na veselico 40 vin. To obvestilo služi hkratu kot vabilo, ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala. Na zdar!

g Žminc pri Škofji Loki. 43 let stara postrežnica Frančiška Šubic je pred štirimi tedni prišla iz Trsta domov na počitnice. Te dni je njen brat Anton Šubic prišel vinjen domov ter je od sestre zahteval denarja. To je Frančiško tako razjezilo, da je zagrabila za gnojne vile in dvakrat brata tako udarila po glavi, da se je nezavesten zgrudil, povrh ga je pa še obdelovala z vilami tudi po drugih delih telesa, da je bil Šubic večkrat ranjen. Govorilo bo sodišče.

g Moravče. Agent kaplanijske »špar-kase«, kaplan Demšar, se joka. — Po novem letu je začel v »Domoljubu« napadati z raznimi lažmi in obrekovanji »Tomanovo posojilnico«. Ljudstvo se je v prvem hipu prestrašilo, ker je verjelo temu napadalcu in neslo nekaj knjižic v kaplanijsko hranilnico, da pri nas dvigne denar. Nekaj se jih je že izplačalo, nekaj pa se je vzelo na odpoved. Razume se, da se je pri teh razmerah moralo odpovedati nekaj posojil. Dolžniki sedaj prosijo posojila v kaplaniji, toda zaman. Denarja ne dobe. Naravna posledica je tožba, posestvo pride marsikje zaradi majhne vsote na dražbo in ljudem se dela ogromne stroške. Sedaj vprašamo: »Kdo je tega kriv?« — Vsak, kdor pametno presodi, bo rekel: »Nikdo drugi, nego tisti duhovniki, ki jim ni mar za to, če imajo ljudje stroške, samo da se polni njih nenasitljiva bisaga, samo da jim ljudstvo donaša težko prihranjen denar, katerega nalože v raznih falitnih klerikalnih zavodih, mesto da ga posodi ljudem in jim tako prihrani stroške.« — Cerkev in spovednica že ne služita več svojemu namenu. Hujskarija in spodbujanje do sovraštva je glavni predmet spovedi in pridige. Kdor krade, goljufa, ubija, laže in prinese denar v kaplanijo, dobi odvezo, kdor pa bere »Slovenski Dom« ali shrani svoj denar v »Tomanovo posojilnico«, dobi breco in vzela ga bo — hudič. — Le hujskajte, le obrekujte, čim bolj boste hujskali, tem slabše se vam bo godilo. V hranilnici vam itak prede slaba. Nam pa se prav dobro godi — denarja dovolj, da po potrebi ustrezamo vlagateljem in še tudi za silo

kaj posodimo. In vi? Zakaj so se v zadnjem času vrnila vaša vlagatelji suhi? Zakaj ne dovolite varnih posojil svojim somišljenikom, katerim smo odpovedali posojila. »Svoji k svojim« ste vedno vpili v »Domoljubu«. Zakaj jih ne sprejmete? — Ali niste pred kratkim rekli, da »pridejo še hujši časi?« In sedaj so tu tisti hudi časi, za vas namreč. Ob kratkim pripravite kakih 100.000, sicer se bode uresničilo naše prorokovanje, da bo šel marsikdo prej v »luft«, kakor »Tomanova posojilnica«. — Ubogi ljudje! Nam se smilite, a zahvalite se gospodom v kaplaniji, kajti oni so s svojim obrekovanjem povzročili vse to. — Grabil bi vsak hudič, izplačal pa nič.

g Moravče. V »Domoljubu« je kaplan Demšar zagnal strašansko glorijo, ker sta dva pevca naprednega pevskega društva izgubila čepice. Najditelj je mislil, da so »čukarske«, zato jih je nesel v kaplanijo. Ako bi bil Demšar poštenjak, vrnil bi čepice, ker pa vedno in povsod misli na svojo izpraznjeno »kaseco«, je v »Domoljubu« zahteval 2 K najdenine. Zadovoljiti pa se je moral s 60 vinarji. Kam je teh šest grošev poslal, ne vemo. Ali »Zadružni zvezi«, ali pa je kupil zanje črešnje. — Na kak način sta pevca izgubila čepice, ne bomo pojasnjevali, Demšarju pa priporočamo, naj raje ošvrka tistega duhovnika, ki je izgubil »boga«, ko je šel obhajati, naj bere levite tistemu »fajhtnemu« posvečenemu možu, ki je izgubil baret in naj napeljuje k poboljšanju tistega svojega stanovskega kolego, ki je izgubil štolo, da se je po blatu valjala. — Mnogokrat se naši kaplani ne sramujejo lagati, če si s tem prihrani kak groš. — Nedavno je kaplan Lovšin — ki se prav gotovo nikdar ne laže — vozniku rekel: »Dons vam ne morem dat' »tringelt«, ker sem »priftošl« 'zgubu.« — »Priftošl« pa se je v kaplaniji takoj našel v Lovšinovem žepu. Demšar je iz previdnosti to pozabil naznaniti v »Domoljubu«. — Mesto naših čepic, naj postavi na javno dražbo onega postopača, ki sedaj pri Mertinku, sedaj pri Učukarju podpira »bangarje«, in stavimo, da v moravški fari ne dobi zanj počenega groša, ker tak lenuh spada v prisilno delavnico. — Zapomni naj si pa tudi, da pevci »Moravskega pevskega društva« niti najmanj ne mislijo izgubiti svojih glav, medtem ko se »Čuki« izgubljujejo kar z dušo in telesom in se streljajo ter samomorijo prav po krščansko - katoliških načelih.

g Jama pri Kranju. Posestniku Ivanu Novaku je zgorel pretečeno sredo hlev in skedenj, v katerem je imel spravljene velike množine krme. Ogenj so zaneli otroci, ki so se igrali v hlevu z vžigalicami. Škoda znaša 2000 kron in je le deloma pokrita z zavarovalnino.

g Sidraž pri Cerkljah. Osemletni kajzarjev sin Franc Anžič je dobil v stanovanju nekaj smodnika. Zažgal ga je z vžigalico in zadobil pri močnem razgorenju smodnika precejšne opeklina na obrazu.

g Iz Gorič nad Kranjem se nam poroča: V živem spominu je še vsem grozna tragedija Neže Kone v Goričah. Duhovske sleparije so Nežo Kone spravile v versko blaznost in žena je sama sebe na gmadi živo sežgala. To je pretreslo daleč naokoli vse ljudstvo. Kjerkoli se pa na deželi kaj zgodi, kar bi znalo klerikalizmu škodovati in ljudstvu oči odpreti, tja pošlje škof vselej kakega človeka, da bi ljudstvo premotil in spet vse spravil v stari tir. Tako je prišel tudi preteklo nedeljo v Gorice iz Ljubljane neki mašnik S. Kalan — kakor čujemo, je zaposlen v uredništvu »Slovenca« kot generalni inspektor vseh kranjskih Marijinih devic — popravljal in »flikat« ta žalosten konec, da bi uničil posledice iz verske blaznosti storjenega samomora Neže Kone. V svojih pridigah — zjutraj ob 6., dopoldne in ob 10. in popoldne od 2. do 4. je opetovano poudarjal, da je glavni nadzornik vseh kranjskih Marijinih družb. Hvalil je na vse pretege obe Marijini družbi goriške fare, rotil marinarice in marinarje, naj hodijo kar najbolj mogoče pogostoma k spovedi in med drugim poudarjal: Tu pod gorami — osobito pa še goriška fara — je srečen kot — zlata luknja — pri vas se da živeti. **Žal le, da ste preblizu Kranja, preblizu Tržiča.** — Podgorci! Ali slišite katoliškega farizeja, poslanega od najvišjega duhovnika v deželi, da zaseje v vaša srca nasprotstvo, da ne rečem, sovraštvo proti meščanstvu Kranja in Tržiča. Fej! Zadril se je nadalje ta katoliški farizej na gospoda Alojzija Omana, trgovskega sotrudnika v Tonetiših, češ, da se je drznil na dan volitve dne 13. julija priti na volišče v Preddvor, ob nadučitelja g. Grosa se pa ni upal obregnuti, ker ima ta baje **preostre zobe.** Koliko kalinov inspektorja marinarice in marinarjev je šlo na limanice in koliko enakih farizejev je vzgojil s tremi pridigami, o tem prihodnjich.

Notranjske novice

n Vrhnika. V sredo, dne 12. t. m. ponoči, je izbruhnil ogenj v podstrešju skladišča trgovca Rutnerja. Kljub takojšnji pomoči z Vrhnike in okolice je pogorelo celo skladišče in le s težavo so ogenj omejili in rešili sosedne hiše. Škoda znaša 40 do 50 tisoč kron, ki pa je pokrita z zavarovalnino.

n Logatec. Pretečeno soboto in nedeljo je tudi pri nas deževalo in treskalo. V soboto ponoči je treščilo v Zgor. Logatecu v nanovo zidano hišo posestnika Mezeta ter razbila samo nekaj opeke na strehi. Hujše je pa gospodarila strela v nedeljo opoldne v Dol. Logatecu na Mandrgah. Strela je udarila najprej v jesenovo drevo, ki stoji pred hišo vdove Ostermanove, šla do korenine, od tam je švignila v goveji hlev, kjer je ubila 4 glave goveje živine, eno pa nevarno ranila, iz hleva je šla v

svinjak ter tam ubila staro svinjo. Iz svinjaka je pa udarila v hišo, kjer je zelo ranila gospodinjino in sina, katerega so le težko k zavesti spravili.

n **Postojna.** Sokolska slavnost v Postojni je v nedeljo popoldne prav dobro uspela. Ploha je pač odvrnila dokaj zunanjih gostov, ki so se bili namenili na veselico, dasi ni bilo izven Postojne nič reklame. Mnogobrojno občinstvo iz vseh slojev je z zanimanjem sledilo najprej telovadbi postojnskih Sokolov pod vodstvom sestre Stane Kraigherjeve. Vaje s kiji so jako ugajale. Nato so nastopili Sokoli, pomnoženi po telovadcih iz Št. Petra in Logateca. Pod vodstvom brata Vinka Zaletlja so izvajali točno in elegantno zagrebške proste vaje, potem pa se izkazali na bradlji in drogu tako krasno, da se je vse radovalo izvrstnih telovadcev in navduševalo, da se mora tem telovadcem čim prej zgraditi lastni dom, kjer bo trajen in navdušen napredek zagotovljen. Pri veselici je pod vodstvom g. Juvanca zapel mešan zbor »Postojna« dve skladbi prav dovršeno. Juvancevo prelepo in originalno »Na goru« so morali ponoviti, občinstvo pa je pozdravljalo skladatelja. Nastopil je tudi salonski orkester, ki je z dobrim nastopom vzbudil željo, da bi številni diletantje nudili večkrat postojnskem občinstvu kaj višjega glasbenega užitka. Postojnska domača godba je igrala prav dobro, posebne plesne komade. Okrog paviljonov, kjer so stregle domače dame, se je kmalu razvila živahna zabava, ki je trajala pozno v noč, dokler ni dež razgnal občinstva. Vsled velike požrtvovalnosti prirediteljev in občinstva bode gmoten uspeh prav zadovoljiv. Spet je zbranih nekaj kamenov za zgradbo sokolskega doma.

n **Hraše pri Postojni.** Pred par dnevi sta se vračala ob 10. zvečer posestnika Anton Fajdiga in Franc Špilar iz neke tukajšnje gostilne domov. Na cesti ju sreča nek kolesar. Ko je pripeljal do nju, je zadel s kolesom ob Fajdigo, ki je padel. Prekucnil pa se je tudi kolesar. Uverjen, da ga je Fajdiga nalašč ustavil, in trdno prepričan, da ga hočeta Fajdiga in Špilar oropati, se je neznan kolesar hitro pobral, udaril z revolverjem Špilarja po glavi in dvakrat ustrelil. Z drugim strelom je zadel Špilarja v vrat in ga lahko ranil. Med tem sta mu pa izvila posestnika orožje iz rok, nakar je zbežal kolesar v gozd in pustil tudi kolo na cesti. Bežal je proti Razdrtemu, kjer se je potem zglasil pri orožništvu. Napravil je ovadbo, da sta ga napadla dva neznanca na cesti pri Postojni. Legitimiral se je kot užitninski uradnik iz tržaške okolice.

n **Novičica.** Dne 13. julija so potegnili iz vode pri mlinu tukajšnjega posestnika Matije Ambrožiča 59letnega hlapca in mlinarja Antona Čepirlo. Odšel je od doma v ponedeljek dne 9. julija. Gospodarju Ambrožiču je rekel, da gre v Postojno, kjer si kupi obleko. Na truplu niso našli

nobenih sledov kakega nasilja. Ker je bil Čepirlo alkoholik, je mogoče, da je padel v vodo v pijanosti, možno pa je tudi, da je izvršil samomor.

n **Novičica pri Postojni.** Tukajšnji posestnik Andrej Požar je nalagal na travniku seno na voz. Poleg se je igral njegov 4letni sinček z malim psom. Ko je Požar voz naložil, ji pognal konje in ni pogledal, kje je njegov sin, ki je prišel pod voz tako, da mu je šlo zadnje kolo čez prsa. Otrok je umrl v dveh in pol urah.

n **Iz Rovt.** Ko sem se pred volitvami slučajno mudil v tej zapušeni gorski vasi, vprašam nekega starejšega moža: »No, oče, kako bomo pa volili?« — »Kakor bodo g. fajmošter rekli« — dobim za odgovor. Jaz sem si pa mislil: »Blagor ubogim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo.« Oj presrečni Rovtarji, ki nosijo pamet v župnikovi glavi!

n **Sinožec.** 54 let stari zidar Karel Škrj iz Trsta je padel raz strehe hiše tukajšnje posestnice Helene Križaj in se ubil.

n **Št. Peter na Krasu.** Strela je ubila v soboto popoldne okrog 6. zvečer 12letnega dečka Alojzija Požarja.

Po slovenskih deželah

p **Sv. Križ pri Trstu.** Naši tako imenovani klerikalci so res čudni ljudje. Oni bi hoteli, da bi vsi čitali samo klerikalne liste. Pravijo, da se otroci pohujšajo, če berejo napredne liste, kjer se piše večkrat proti duhovnikom. Taki ljudje ne pomislijo, da so klerikalni listi še hujši mojstri v napadanju neljubih oseb. Le poglejmo, kako ti pošteni črni razne stanove, posebno pa učitelje. In vendar, zamera gori, zamera doli, so ravno razni dobri učitelji največji dobrotniki ljudstva. Potemtakem ne bi smeli otroci tudi klerikalnih listov čitati in vendar se dobijo hiše, kjer otroci razne klerikalne liste naprej čitajo. Kje je tu doslednost, kje zdrav razum? Tudi se dobe taki možje, ki zamerijo enemu ali drugemu, če čita ali agitira za kak napreden list. Povedano bodi jasno, da če list ni zaplenjen, ga sme vsakdo čitati. Ne dajte se premotiti in begati od nikogar. Vsak, kdor vam brani čitati ta ali oni list, dela to iz sebičnih in samopašnih namenov. **Trese se za svoj košček kruha . . .** Noben napreden list ne brani ljudem, čitati liste drugih strank. Samo klerikalci se boje luči, se boje, da bi se čula oba zvana. — Kar se pa tiče otrok, je to stvar staršev. Oni so gospodarji, da otrokom lahko kaj zapovejo, ali prepovejo. Treba je pri tem samo stroge doslednosti, t. j. ne smejo reči otrokom, da naj le čitajo liste, kjer se blatijo n. pr. učitelji, da ne smejo pa vzeti v roko takega lista, kjer se ožigosa po zasluženju netaktno postopanje kakega fana-

tičnega božjega namestnika. — Iz vsega navedenega vsakdo lahko razvidi, da gre gotovim krogom samo za komando in bisago.

p **Na Proseku pri Trstu** sta umrla tragične smrti zakonska Ivan in Jožefa Godina. Pred dvema letoma je namreč peljal prvi svojega konja v Trst k štetvi. Dnev grede ga zajaha in pade z njega tako nesrečno, da je obležal mrtev na lieu mesta. Dne 8. julija so pa našli vdovo Jožefo Godino v zaklenjeni sobi mrtvo. Nesrečnica je izdihnila že 3. julija. Zdravniško je bilo konstatirano, da je umrla zadeta od kapi. Zapustila je edino mladoletno hčerko, kateri so z veliko previdnostjo naznanili materino smrt. Rečica je vsa iz sebe in hoče tudi ona za ljubo mamico. Seveda jo tolažijo sorodniki na vse mogoče načine, a brez uspeha. — Te vrstice utenejo zanimati marsikaterega gostilničarja iz Kranjskega, ki se je časih ustavljal v dobroznani gostilni pokojnih na Proseku, imenovani »Al Cavallino«.

Ameriške novice

a **Utonil** je v Saginansu 28letni Slovenec Jakob Oman, doma z Vrhnike. Lovil je ribe; pri tem se mu je prekucnil čoln in padel je v globoko vodo, iz katere se ni mogel rešiti, ker ni znal plavati. V Ameriki je bil že 8 let.

a **Podsulo** je v premogokopu v Madridu Ia, rojaka 33letnega Ivana Kuralta iz Škofje Loke. Ko so ga odkopali izpod nasipine, je bil že mrtev.

a **Umrl** je v Clevelandu rojak 60letni Josip Slana. Delal je v neki tovarni. Vsled hude vročine je omedlel in umrl med potjo v bolnico. Bil je v Ameriki že nad 25 let, doma je nekje na Dolenjskem.

a **Umrla** je v Clevelandu ena najstarejših naselnic 87letna Uršula Pečjak, ki se je naselila v Clevelandu pred 25. leti. Doma je iz Gradenca pri Hinjah na Dolenjskem. Pokojna zapuša v Ameriki 10 otrok.

a **Umrla** je v Forrest City 30letna rojakinja Cecilija Berzek, doma iz cerkniške okolice. Umrla je na porodu. Tudi dete je mrtvo.

a **V železniškem rovu** je ubilo v Charlevoitu 29letnega Slovenca Franca Ferlana, ki je doma iz Bržina na Štajerskem. Padla je nanj velika plast podkopane zemlje, ki ga je zadušila, predno so ga mogli odkopati.

a **Ponesrečeni Slovenec.** Blaž Hauptman, doma iz Šmartna pri Litiji je padel v neko globoko jamo v okolici Forrest City in utonil. Jama leži v jako močvirnem, ilovnem svetu. Hauptmanu se je vdrla izpodjedena zemlja, ker je stopil preblizo na rob jame, ki je jako globoka in napolnjena z vodo. Hauptman je bil v Ameriki 6 let. Doma je v Šmartnem in ima ženo in pet otrok.

Cementne cevi v vseh merah, barvaste plošče za tlak, cementna opeka l. t. d.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp., Ljubljana

Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon št. 296.

Stopnice, okviri za vrata (bangerji), korita, nagrobni spomeniki, stebri, balkoni l. t. d.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rudolf Šega.

Za živinorejce

priporoča
klajno apno, redilni prašek za konje, govejo živino in svinje. Fluid za konje, grenko sol, zmlat kolmoš, encijan i. t. d.

„ADRIJA“

drogarija, konces. prodaja zdravilnih zelišč in strupov za lovske in tehnične namene v Ljubljani, Šelenburgova ul. št. 5.
Naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Nihče se še ni pokesal, ki je kupil pri meni.

namreč mnoga pismena priznanja dokazujejo, da so moji aparati najboljši.

Velika zaloga gramofonov, plošč, šivank i. t. d.

A. RASBERGER,

Ljubljana, Sodna ul. 5.
(Zraven c. kr. sodnije.)

Fr. Mally & dr.

parna opekarna v Srednjih Gameljnih
pisarna v Ljubljani na Resljevi cesti 2.

preporoča svojo izborno
:: zarezano strešno ::
:: (falc) in zidno ::
:: na stroj ::
:: v vsaki ::
:: množini. ::

OPEKO

Najcenejše vsakovrstne stroje, kakor: mlatinice, čistilnice, gepelne, reporeznice, slamoreznice, kosilnice „Deering“, obračevalnice in grablje za seno, stiskalnice za sadje in grozdje, brzoaparilnike, bakrene kotle za žganje najfinije vrste v vseh velikostih, sesalke za vino, vodo in gnojnic, železne blagajne razpošilja prva znana veletrgovina z železnino

FR. STUPICA v Ljubljani

Marije Zerezijske ceste št. 1. 5

Ponudbe vsak čas na razpolago. 20

Slovinci, podpirajte narobno podjetje!

Posojilnica in hranilnica v Moravčah

obrestuje hranilne vloge po

4-75 %

in daje posojila po

6 %

Uraduje v lastnem „Zadružnem domu“ vsako nedeljo od 1 do 5 in vsako sredo od 4 do 6 ure. 51

Kri! in dober zajutrak dosežejo odrasli in otroci, bolni in zdravi. Polovico stroškov prihranite v gospodinjstvu na kavi, sladkorju in mleku, ako pije **SLADIN**, to je **dr. pl. Trnkóczyja SLADNI ČAJ.**

En zavoj velja 50 vin. Dobiva se povsod. Po pošti se naroča najmanj pet zavojev po povzetju pod naslovom v glavni zalogi.

Lekarna pl. Trnkóczy

v Ljubljani zraven rotovža.

10 zapovedi

za kmetovalca in 10 zapovedi za zdravje, vsake posebej na papirju tiskane, dobi vsak človek zastonj, tudi po pošti, ako po nje piše v lekarno Trnkóczy zraven rotovža v Ljubljani.

Loterijske številke.

Dvignjene v soboto, dne 15. julija 1911.

Trst: 17, 12, 41, 84, 21.

Linc: 84, 11, 49, 64, 62.

Dvignjene v sredo, dne 19. julija 1911.

Praga: 80, 62, 39, 53, 35.

Zrčne cene v Ljubljani

	Cena			
	od		do	
	K	h	K	h
1 kg govejega mesa I. vrste . . .	2	—	2	08
1 „ „ „ II. „ . . .	1	80	1	90
1 „ „ „ III. „ . . .	1	60	1	72
1 „ telečjega mesa . . .	1	90	2	40
1 „ prašičjega mesa (svežega) . . .	1	80	2	20
1 „ „ (prekajenega) . . .	2	00	2	20
1 „ koštrunovega mesa . . .	1	40	1	50
1 „ jagnjetovega mesa . . .	1	60	1	80
1 „ kozličevega mesa . . .	1	80	2	—
1 kg masla . . .	2	70	2	76
1 „ masla surovega . . .	2	50	2	60
1 „ masti prašičje . . .	2	16	2	20
1 „ slanine (špeha) sveže . . .	1	80	2	—
1 „ slanine prekajene . . .	1	90	2	—
1 „ sala . . .	1	90	2	—
1 „ surov. margarinkega masla . . .	1	90	2	—
1 „ kuhan. margarinkega masla . . .	2	—	2	10
1 jajce . . .	—	05	—	06
1 l mleka . . .	—	20	—	—
1 „ „ posnetega . . .	—	8	—	10
1 „ smetane sladke . . .	—	—	—	—
1 „ „ kisle . . .	—	80	—	90
1 kg medu . . .	1	40	1	60
1 „ čajnega surovega masla . . .	3	40	3	60
1 piščanec . . .	—	90	1	40
1 golob . . .	—	40	—	44
1 raca . . .	1	80	2	20
1 gos . . .	—	—	—	—
1 kapun . . .	—	—	—	—
1 puran . . .	—	—	—	—
100 kg pšenične moke št 0 . . .	40	60	—	—
100 „ „ „ 1 . . .	40	40	—	—
100 „ „ „ 2 . . .	40	20	—	—
100 „ „ „ 3 . . .	39	80	—	—
100 „ „ „ 4 . . .	39	40	—	—
100 „ „ „ 5 . . .	38	—	—	—
100 „ „ „ 6 . . .	36	—	—	—
100 „ „ „ 7 . . .	32	—	—	—
100 „ „ „ 8 . . .	18	—	—	—
100 „ koruzne moke . . .	23	—	—	—
100 „ ajdove moke . . . I. . .	40	—	—	—
100 „ ajdove moke . . . II. . .	36	—	—	—
100 „ ržene moke . . .	31	—	—	—
1 l fižola . . .	—	20	—	30
1 „ graha . . .	—	40	—	42
1 „ leče . . .	—	32	—	36
1 „ kaše . . .	—	20	—	22
1 „ ričeta . . .	—	18	—	20
100 kg pšenice . . .	25	00	—	—
100 „ rži . . .	18	—	—	—
100 „ ječmena . . .	16	—	—	—
100 „ ovs . . .	22	—	—	—
100 „ ajde . . .	22	—	—	—
100 „ prosa belega . . .	18	—	—	—
100 „ „ navadnega . . .	—	—	—	—
100 „ koruze, nove . . .	17	—	—	—
100 „ krompirja . . .	7	50	8	00

Lesni trg.

Cena trdemu lesu 9 do 9:50 K.
Cena mehkeemu les 8 do 8:00 K.

Trg za seno slamo, in stello.

	Na trgu je bilo	
voz sena . . .	3	50
„ slame . . .	3	50
„ stelje . . .	2	00
„ detelja . . .	5	00

Mestno tržno nadzorništvo.

Ustanovljena 1882.

Pošt. hranilni račun št. 828.406.

Telefon števil. 185.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 18, v Ljubljani

v lastnem
zadružnem
domu ➔

v lastnem
zadružnem
domu ➔

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa **81,116.121 kron 11 vin.**

➔ upravnega premoženja **20,775.510 kron 59 vinarjev.** ➔

Obrestuje hranilne vloge po **4 $\frac{1}{2}$ %**

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge v tekočem računu v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad **kron 20,000.000.**

Posojuje na zemljišča po **5 $\frac{1}{4}$ % s $\frac{1}{2}$ %** na amortizacijo ali pa po **5 $\frac{1}{4}$ %** brez amortizacije. Na menice pa po **6%**. Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizacije dolga.

Uradne ure vsak dan od **8.—12.** in od **3.—4.**

LISTEK

Proti vsemu.

(Dalje.)

Vso pot, ko je spremljal ubežnike, ni padla niti ena beseda med njim in njo. Najprej je jahal naprej, potem ob vozu. Redovnica pa je napol sedela, napol ležala v vozu in je imela roke kakor k molitvi sklenjene. Glavo je povsila. Stari cerkovnik je čepel za njo v slami. Radovedno jo je ogledoval mladi plemič od strani. Dvakrat sta se vjela njuna pogleda. Potem pa je jahal prošt ob njegovi strani in začel z njim pogovor. To pa ni bilo mlademu plemiču po volji in je zopet jahal pred njim. Hitro je minila njih pot. Prej, kakor bi mislil, je ležala pred njimi radoniška trdnjava.

Vladike ni bilo doma. Njegova soproga pa je ubežnike rada sprejela, že svojemu svaku, menihu iz Želiv, na ljubo, potem pa tudi zaradi tega, ker jih je pošiljal vladika z Gvozdnega. Tudi mlada redovnica je vzbujala sočutje gospe.

Ko se je mladi plemič vračal, se je bil napravil že večer. Bilo je toplo, pa zelo tema. Težko je bilo razločati pot, vendar je mladi plemič izpodbodel konja. Hitel je, ker je mislil na svojega strica in na dvorec; morda so prišli Taboriti. Vprašal se je, kako neki gre sestrični, ali je že doma in kaj je z vasjo... Nakrat se je spomnil zopet mlade redovnice in prošta; prošt se je bil zahvalil in je obljubil, da bo za vse molil. Mladi plemič se je zasmehljaval. In ona mu je rekla, ko je odhajal, da naj mu Bog poplača, kar je storil za nje. To je bilo tako prijetno; bile so edine besede, ki jih je izpregovorila proti njemu. In pred očmi mu je stopila, kako je sedela v kamrici in si uravnavala lase... Takrat je bila dražestna in lepa.

Na robu hrastovega gozda, iz katerega sta ravno prišla, je ustavil konja. Razgled je bil prost. Ozrl se je proti nebu in je iskal rdečega svita ognja. Proti vasi je bilo nebo temno, naprej proti vzhodu in proti Bukovskemu pa je trepetal v zraku rdeč svet, ki pa je očitno pojema.

Andrej je izpodbodel konja in zdirjal naravnost proti domu. Mislil je, da so Taboriti še vedno v Bukovskem.

Na dvoru je bilo tiho. Pri zadnjih vratih je stal na straži ovčar Jira. Od njega je izvedel Andrej, da stoji tudi pri sprednjih vratih straža in da je prišel vladika šele pred kraktim časom sam iz Bukovskega, gospe Zdene da še do sedaj ni nazaj.

Mladi plemič je slutil vzrok. Čez temno dvoišče je hitel proti hiši. Skozi okno je padala luč v temo. Ko je stopil v izbo, je zagledal strica, ki je sedel za mizo. Odložil je bil čepico in slekel suknjo; v samih hlačah, ki so bile zabasane v kmečke škornje, in v napol odprti, modri srajci je sedel tu.

Z levo roko si je podpiral čelo; v pest stisnjena desnica je ležala na plošči hrastove mize zraven kosa papirja. V cinjastem svečniku je gorela lojeva sveča in je obsevala zamišljeni obraz plemiča tako, da sta risala zakrivljeni nos in sive brke velike sence.

Na prvi pogled je spoznal mladi plemič, da je imel stric pred seboj svoje najljubše čtivo, pisma mojstra Jana Husa. Gledal je sicer v pisma, brač pa ni.

XV.

Bilo je že pozno zvečer, ko je legla gospa Zdena na borno posteljo, na slamo, postlano na črnih ilovnatih tleh, v družbi z mnogoštevilnimi taborskimi »sestrami«. Spale so v vrstah v nizki sobi iz lesa zgrajenega dvorca v vasi Zalši, ki leži sredi močvirja. Legle so na slamo oblečene, kakor so bile prišle z glavnim oddelkom iz Bukovskega. Ležale so v izbi, v veži in pod streho, kamor so bile nekatere splezale po lestvah.

Gospa Zdena ni prvič prenočila na ta način. Že lansko leto, ko je bila šla »v gore«, proti Behinu ob gori Tabor, je več-

krat prenočila v kmečkih izbah skupaj s kmečkimi in mestnimi romaricami. V tej hiši so prenočile izvečine taborske žene. V sosedni hiši pa so bile nastanjene druge ženske, ponajveč iz Bukovskega in okolice, samske in matere z otroci. V drugih kmečkih hišah, ki so stale s pročeljem okrog vaškega trga, so se udomačili »bratje« v kolikor niso imeli straže ali pa so morali v okolico. Take straže so bile razpostavljene krog in krog vasi, po poljih in tavnkih, pri živini in pri vozovih na trgu, kjer je črnel v sredini majhen ribnik. Tik zraven njega je stala z bičevjem krita ovčarska hišica.

Dolgo je trajalo, predno so legle »sestre« spat. Dolgo so klečale na slami in molile; nekatere so zapele:

»Kriste, ki si nam luč in dan,
hudobnih sanj nas obran —«

Končno so utihnile in trdno zaspale. Marjeta, dekla z gvozdenskega dvorca, je bila ostala pri mladi ženi in je sedaj ležala zraven nje.

V sobi je bila tema. Skozi nizka, s pergamentom zalepljena okna ni prihajal niti najmanjši žarek luči. Neprijetno toplo je bilo v tem majhnem prostoru, kjer je spalo toliko ljudi. Vlažni zrak, ki je notri vladal, je bil še bolj neznosen vsled neprijetnega duha, ki je prihajal od kožuhov kmetie.

Mučno je bilo v sobi.

Mlada plemkinja, ki edina ni mogla zaspiti, je to najbolj občutila. Ni ji pa bilo zoperno. Uvidela je, da ni bilo mogoče udobnejše urediti, obenem pa je mislila, da je njena dolžnost, da vzame na sebe vse neprijetnosti in težkoče. Imela je v mislih besede mojstra Jana Husa, ki je nekoč rekel, da ni mogoče priti od pojedinke tega sveta k pojedinici na onem svetu. Iz tega je sklepala, da je treba odložiti stare navade in pregrešno udobnost, ter vzeti zato nase trpljenje.

Ta misel ji je vzbudila negotovo hrepenenje in molila je k bogu, da naj ji pošlje trpljenje in bolečine, da more udušiti svoja pregrešna nagnenja. Zaraditega ji ni presedala težavna pot, ne slabo ležišče in neprijetna kmečka družba. K temu je videla v vseh teh ženah sestre, ki so hrepenele kakor ona po najvišjem in najdagocnejšem. Zato so bile njej enake, — celo več so storile, kakor ona, ker so že pred njo žrtvovalle vse za sveto resnico in vse zapustile, svoja polja in svoje hiše in vse svoje imetje.

Vse, kar je bila videla in kar se je z njo zgodilo, je gospo Zdeno globoko razburilo. Pričakovala je tudi, da bodo navahili na nje Roženberžani in da bo prišlo do boja. V Bukovsko je namreč dospela vest, da se je napravila v onem času, ko so »bratje« odkorakali izpred Bukovskega, na pot proti njim v Sobjeslavi četa roženberških vojščakov.

Vso pot, z Bukovskega do sem, so bili Taboriti pripravljani na napad in že zdaj so ga pričakovali. To je sklepala gospa Zdena iz tega, ker je bil vladika na konju, Svašek iz Podola — ime je bila spotoma izvedela — razpostavil mnogo straž drugo pri drugi. Z občudovanjem je mislila na to, kako možato se pripravljajo vsi ti ljudje na obrambo, pred vsemi tudi duhovnik Jan Bidlinski. Na spanje in mir niti mislil ni, marveč je takoj ko so prišli v vas, odjahal na polje, kamor je vzel s seboj četo oboroženih kmetov.

Do sedaj se še ni vrnil. Po dolgem času zopet ga je bila videla pri trdnjavi v Bukovskem in se je vprašala, če bi jo pač zopet spoznal. Ni je videl in ni vedel, da je bila tu, ravno tako malo, kakor ni vedel, kako je prišla sem. Pa tudi tega ni slutila, da se je bil zavzel v Bukovskem za njenega očeta, ko so Bartuh in Gvozdenci javili, da je vladika rimskim popom naklonjen in da jih ima pri sebi. Jan Bidlinski mu ni verjel in je zaklical, da pozna Ctibora. Kaniš pa je hotel peljati četo proti Gvozdenu. Med tem je prišla vest o gosposkih vojaki in ta pohod je moral izostati, ker ni bilo več časa. Tudi Gvozdne se je spomnila gospa Zdena. Kaj je pač nameraval njen oče? Morda pride za njo? Ali se drži njenih besed in njenega svarila? Začela je moliti, da naj ga Bog razsvetli, da njegova duša ne bo pogubljena zaradi posyvetnega blaga.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Zvišanje delniške glavnice

od K 5,000.000 na K 8,000.000

z izdajo 7500 novih delnic po K 400.— nominale

v skupnem znesku K 3,000.000.—

Prospekt.

Stalni razvoj bančnega poslovanja, ki se že razteza po vsem slovanskem jugu, osnovanje novih podružnic, naraščanje vlog in družega banki poverjenega denarja zahteva, da skrbi banka za primerno okrepljenje svojih lastnih sredstev, to je torej delniške glavnice in rezervnih skladov.

Ravno v zadnjih mesecih smo imeli priliko, biti zanesljiva opora združništva na Kranjskem in Štajerskem, kar nam je pa omogočilo edino le to, da smo vselej razpolagali čez potrebna sredstva.

Bilančni razvoj našega zavoda se najbolje kaže v sledečih številkah:

	v letu 1907	v letu 1910
Delniški kapital	2,000.000	5,000.000
Reservni sklad	235.449	493.464
Vloge	7,240.002	11,064.138
Čisti dobiček	182.906	358.273
Skupni promet	613.000.000	1.033.000.000
Dividenda	6%	7%

Gori navedeni vzroki so bili povod, da je sklenil občni zbor delničarjev dne 7. marca t. l. zvišati delniško glavnico banke od K 5,000.000 na K 8,000.000 in sicer z izdajo 7500 novih delnic à K 400.— nom.

Ker je bil ta sklep z odlokom c. kr. min. za notranje zadeve št. 15 955 z dne 9. junija t. l. odobren, je sklenil upravni svet v svojej seji dne 22. junija t. l. razpisati to zvišanje delniške glavnice pod sledečimi pogoji:

1.) Subskripcija se vrši v času od 10. do 31. julija t. l. pri

centrali Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani in njenih podružnicah v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici,

pri Živnostenski banki v Pragi in njenih podružnicah,

pri Jadranski banki v Trstu in podružnicah,

pri Prvi hrvatski štedionici v Zagrebu in njenih podružnicah,

pri Banki in štedioni na Sušaku in Reki, in

pri podružnici Češke industrijalne banke na Dunaju.

Pri teh subskripcijskih mestih so tudi na razpolago potrebne tiskovine.

2.) Pravico, subskribovati nove delnice, imajo predvsem lastniki starih delnic po kurzu K 420.— za komad, in sicer pripadejo na 5 starih delnic 3 nove.

3.) Ostale delnice se ponudijo novim subskribentom in starim delničarjem (ako bi isti zahtevali razmerno večje število delnic) po kurzu K 445.— za vsako delnico. Pravico repartitije si pridržuje upravni svet.

4.) Kot kavcijo ozir. kot prvi obrok je plačati takoj pri subskripciji K 120.— ozir. K 145.— za vsako delnico, ostanek K 300.— pa najpozneje do 30. septembra t. l.

Radi jednostavnosti je pa tudi mogoče vplačati ves znesek takoj pri subskripciji.

5.) Nove delnice imajo kupon za leto 1912. in so deležne dobička za poslovno leto 1912. Zaradi tega se povrnejo subskribentom od vplačanih vsot $4\frac{1}{2}\%$ tekoče obresti do 31. decembra 1911.

Lastniki starih delnic morajo predložiti pri subskripciji tudi plašče svojih starih delnic v prekolokovanje.

Nove delnice bodejo enako starim notirane na dunajski in praški borzi, in se bodo izročile subskribentom, proti vrnitvi potrdil, začetkom leta 1912.

Sedanji kurz delnic Ljubljanske kreditne banke na dunajski ozir. praški borzi ca. K 472.— pomeni pri 7%ni dividendi leta 1910 v znesku K 28.— skoraj 6%no obrestovanje in priporočamo torej zlasti denarnim zavodom, kapitalistom itd., da se udeležujejo v največjem obsegu te subskripcije.

Ljubljana, 10. julija 1911.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA.